



Ekklesia Amsterdam

zondag 31 juli 2016

Midzomerdienst: Deze wereld

Licht dat ons aanstoot (Verzameld Liedboek 925)

Ten geleide

Het ene geslacht gaat (VL278)

Voorlezing uit het boek Prediker

Prediker 3:16-4:6

Nog iets anders zag ik onder de zon:
op de plaats van het recht heerst onrecht
en op de plaats van de gerechtigheid misdaad.
Toen dacht ik bij mezelf:
God zal de rechtvaardige én de misdadiger oordelen,
want ieder ding en ieder doen heeft zijn tijd.
Ik dacht bij mezelf:
Om de mensenkinderen op de proef te stellen
heeft God het zo beschikt,
opdat zij inzien dat zij niets meer zijn dan het dier.
Want het lot van de mensenkinderen
is gelijk aan het lot van de dieren;
een en hetzelfde lot hebben beide.
Zoals de enen sterven, zo sterven ook de anderen
en zij hebben allemaal één en dezelfde levensadem.
De mens heeft niets voor op het dier,
want allemaal gaan ze naar één plaats;
uit stof zijn zij ontstaan en tot stof keren zij terug.
Wie kan weten of de levensadem van de mensenkinderen opstijgt
maar de adem van het dier mee afdaalt in de aarde?

En zo zag ik: er is niets beters
dan dat de mens vrolijk is bij al zijn doen; dat is zijn deel.
Want wie kan hem ertoe brengen zich te verheugen
op wat er na hem zal zijn?

En weer zag ik alle onderdrukkingen
die plaatsvinden onder de zon,
zag de tranen van de onderdrukten stromen
en niemand die hen troostte.
Ze leden geweld door de hand van de onderdrukker
en niemand die ze troostte.
Toen prees ik de doden, de allang gestorvenen:
die zij gelukkiger dan de nu nog levenden,
en gelukkiger dan die beiden is de ongeborene,
die het kwaad nog niet heeft aanschouwd
dat onder de zon geschiedt.

En ik zag dat alle moeite en al het welslagen
alleen maar jaloezie is van de een op de ander.
Ook dat is nutteloos, het najagen van wind.
De dwaas slaat de handen in elkaar
en verteert zijn eigen vlees.
Beter een hand vol rust
dan beide handen vol moeite
en het najagen van wind.

In den beginne was het woord (VL532)

Toespraak

Kees Kok

Zomerlied (VL780)

Intermezzo/collecte

Tafelgebed

Hier begint de dienst van de tafel,
viering van eucharistie –
ritueel van solidariteit
van breken en delen.
Laat ons bidden.

Open de deuren van ons hart
ontknoop de touwen die ons binden
machten van duisternis
wanhoop geweld.
Gij die bevrijder wordt genoemd,
waarom moeten wij slaven zijn,

knechten van oorlog,
zijn wij gevangen in elkaars handen,
mensen die slaan en worden geslagen,
doden en sterven.

Als het geen droom geen leugen is
wat ons gezegd is
dat er goed land zal zijn –
een stad van bomen als een tuin
met woningen voor iedereen,
geef ons dan daar te komen
en zet voor ons een tafel neer
en geef ons brood
dat als een lichaam voedt.

Avondmaal ter heiliging (VL663)

Moge het delen (Antoine Oomen, nieuw)

Brood en wijn

Dans nos obscurités (Taizé)

En weer zingen (Antoine Oomen, nieuw)

Voorbeden

Onze Vader in de hemel (VL849)

Mededelingen

Zegen

Komen ooit voeten (VL880)